

[KWITNY ai

comp kwitni(e)jsz(e).

N sg n kwitni(e)jsz(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Kwitnący; tu przen.: korzystny, pomyślny:

Wyrażenie: »kwitniejsze postanowienie [czego]« = korzystniejszy stan, lepsza sytuacja: gdy łam [kapłan Eli] [...] umarł 1. Reg. 4. tedy kwitniejŹze wŹszytkiego ŹydowŹkiego kroleŹtwá poŹtánowanie było/ niŹ przedtym było. E. Gliczner, Sentencje wybrane..., Gdańsk 1594, 12.

Cf **KTNĄCY, KWITNĄCY, KWITNIĄCY**

MK